

Írta:

2012. február 05. vasárnap, 15:38

Most, amikor az időjárás olyan zordra fordult, mint talán évtizede még soha, lehet, hogy egy kicsit jobban figyelünk egymásra. Mindenki a hajléktalanok miatt aggódik, nem teljesen ok nélkül. Fedelet, teát mindenkinek, senki meg ne fagyjon. Így helyes ez, barátaim!

Eközben, egy szociális munkással beszélgetve „szörnyű” titkoknak sikerült a nyomára jutni. De természetesen csak név, helyszín megjelölése nélkül. Mindenki beláthatja, úgy persze kevésbé hiteles a dolog. Ám egy sajtóper meg télvíz idején senkinek sem hiányzik, legalábbis szerzői oldalon különösen nem.

Szóval, hiszik, vagy nem, korábban kialakult, ma is „dúl” az úgynevezett „etnobiznisz”. A romák javára elkülönített pályázati pénzeket mindenki ott „csapolja”, ahol éri. Mindezt egy szociológus ismerősöm is megerősítette. Szerinte egyesek jól élnek a dologból. Ha meg minden rászoruló kapna belőle, akkor nem lenne elég „semmire”. Ezért inkább marad egy olyan elosztási (értsd: lopási gyakorlat), aminek egy kisebbség a haszonélvezője, ám azok nagyon.

A fogyatékossgal élők esetében is réges-régen beindult a gépezet. Nagyon nem mindegy, milyen alapítványok köré csoportosítják az erőviszonyokat, az arra jogosult politikusok. Na, most kéne felfedni a

Írta:

2012. február 05. vasárnap, 15:38

---

kártyákat, de bizonyíték nincsen. Nem azért, mert hamis az állítás, hanem mert a saját zsebüket tömők rafináltak.

Elérve a mostani krízishez, a komoly összegek elszámolása egy külön iparág. Sok-sok milliót lehet ügyesen elkenni, egy megfelelő millióban. Félmilliókat visszacsúsztatni fontos emberek zsebeibe. Azokéba, akik döntéseket hoznak. (A zárójelbe kellene beszúrní, nagy bátran a listát, de majd bolond leszek!)

Az igazi varázsalt viszont az, amikor átadnak egy-egy ilyen krízisközpontot. Aztán a gyárilag becsomagolt, méregdrága háztartási berendezések raklapon, zsugorfóliában megérkeznek. Mégsem kötik be őket, esetleg „kamuból” kapcsolatot létesítenek bizonyos gáz- meg villanyvezetékekkel. Aztán az ilyen értékes tárgyak, az átadás után visszatérnek a kereskedelmi egységekbe, igazi vevőre várva.

Így lehet valamit a jó gazda gondosságával felhasználni, akár többször is! Tombol a „szociális üzletág”, szinte tobzódnak az egészen közelében lévők. Akiket majdnem lehetetlen lebuktatni, tetten érni. Mert aki megtehetné, vagy az állását félti, vagy az ellátását. Meg azt a forró, édes italt, amitől, kisebb áttétellel, sokaknak lesz keserű a szája, a lenyelt pirula miatt.